

1486.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 października 1950 r.

**w sprawie zwolnień od podatku od wynagrodzeń nagród
wypłacanych z Funduszu Zakładowego.**

W związku z wejściem w życie:

- 1) ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie wykonania ustawy o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 272),
- 3) uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1950 r. w sprawie tymczasowego ustalenia podziału funduszu współzawodnictwa pracy na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-42, poz. 484),
- 4) uchwały Prezydium Rządu z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie zniesienia 2%-wego Funduszu Nagród i Prac

Zleconych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr A-83, poz. 938),

5) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia części zysków, przeznaczonych na utworzenie Funduszu Zakładowego w r. 1950 (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1104),

— wyjaśnia się, co następuje:

1. Przepisy:

a) § 18 ust. 1 pkt 5) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), dotyczące zwolnienia od podatku od wynagrodzeń nagród zbiorowych, indywidualnych oraz nagród w związku ze współzawodnictwem pracy, wypłacanych przez pracodawców wymienionych w ust. 1 pkt 3) tegoż paragrafu w ramach 2% funduszu nagród i prac zleconych, zatwierdzonego w przepisany sposób,

b) § 1 pkt 1) zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-4, poz. 43), przewidujące zwolnienia podanych pod a) nagród w przypadku nieposiadania 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych przez pracodawców, określonych pod a) oraz przez wszystkie spółdzielnie

— obowiązują nadal, jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, których nie dotyczy ustawa o Funduszu Zakładowym. Należy podkreślić, że ustawa ta dotyczy tylko państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (art. 1 ust. 1 ustawy), a nie dotyczy przedsiębiorstw państwowych: handlowych i usługowych oraz przedsiębiorstw spółdzielczych. Rada Ministrów może postanowić utworzenie Funduszu Zakładowego w innych rodzajach przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (art. 1 ust. 2 ustawy), co jednak dotychczas jeszcze nie nastąpiło.

W razie utworzenia w niektórych przedsiębiorstwach, których nie dotyczy ustawa o Funduszu Zakładowym, Funduszu Nagród i Prac Zleconych, przekraczających 2%-owy Fundusz Nagród i Prac Zleconych (np. 5% lub 10%), ze zwolnienia korzystają tylko nagrody w ramach 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r.

2. Wobec zniesienia z dniem 1 września 1950 r. uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych przytoczone powyżej pod 1 zwolnienia w podatku od wynagrodzeń (§ 18 ust. 1 pkt 5) rozp. wyk. do ustawy o podatku od wynagrodzeń i § 1 pkt 1) zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r.).

— są, o ile chodzi o państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe z dniem 1 września 1950 r. nieaktualne.

Wyjaśnia się jednakże, iż:

A. korzystają ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń w przedsiębiorstwach, w których utworzono Fundusz Zakładowy:

1) na zasadzie art. 5 ust. 1 pkt 13) ustawy o podatku od wynagrodzeń — wypłaty, dokonywane z Funduszu Zakładowego na:

a) nagrody z tytułu współzawodnictwa w pracy oraz

b) nagrody indywidualne i zbiorowe,

2) na zasadzie art. 5 ust. 1 pkt 13) ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz § 18 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie wykonania tejże ustawy — premie (nagrody) racjonalizatorskie, wypłacane z własnych środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

B. nie korzystają natomiast ze zwolnienia nagrody, wypłacane z tytułu: honorariów za prace zlecone, za udział w komisjach, w związku ze szkoleniem pracowników oraz koszty nadzoru; nagrody te bowiem nie mogą być wypłacane z Funduszu Zakładowego, lecz tylko ze środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

MINISTER FINANSÓW

w/z L. Kurowski

3. Przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych, przekazane gminnym radom narodowym, podlegać będą referatom ogólnoadministracyjnym prezydów tych rad.

§ 2. 1. Wydziały przemysłu materiałów budowlanych w prezydiach wojewódzkich rad narodowych tworzy się w województwach o większej ilości zakładów i większych rozmiarach produkcji przemysłu materiałów budowlanych, podległego wojewódzkiej radzie narodowej (WRN) — a oddziały — w m. Łodzi i województwach o mniejszej ilości zakładów i mniejszych rozmiarach produkcji tego przemysłu.

2. Do zadań wymienionych w ust. 1 wydziałów (oddziałów) należy kierownictwo, nadzór i kontrola państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych oraz nadzór i koordynacja działalności przemysłu spółdzielczego, przemysłu prywatnego i rzemiosła, wytwarzających materiały budowlane, a w szczególności organizowanie wytwórczości i podejmowanie starań o maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnych tego przemysłu przez pełne wyzyskanie zakładów czynnych, uruchomienie nieczynnych, tworzenie zakładów nowych zwłaszcza w oparciu o surowce miejscowe, nadto nadzorowanie akcji likwidacji oraz demontażu zakładów nie nadających się do dalszego prowadzenia.

3. W związku z powyższym wydziały i oddziały przemysłu materiałów budowlanych przejmą kompetencje wydziałów przemysłu prezydów WRN w zakresie przemysłu materiałów budowlanych.

§ 3. Zobowiązuje się prezydium WRN do zorganizowania w terminie do dnia 30 listopada 1950 r., za zgodą Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), w trybie przewidzianym w uchwale wymienionej w § 1, wydziałów (oddziałów) przemysłu materiałów budowlanych.

§ 4. 1. Wydziałom (oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych podlegać będą przedsiębiorstwa państwowe tego przemysłu terenowego materiałów budowlanych, jedno lub wielozakładowe, działające na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego. W skład przedsiębiorstw wielozakładowych wchodzić będą zakłady, działające na zasadach ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego. Przedsiębiorstwo wielozakładowe powinno skupić zakłady, skoncentrowane w jednym ośrodku miejskim lub w jednym powiecie.

2. Zasady, jakimi należy kierować się przy tworzeniu przedsiębiorstw wielozakładowych względnie jednozakładowych, ustali Prezes CUDW za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w terminie do dnia 31 października 1950 r.

§ 5. Zobowiązuje się prezydium WRN oraz prezydium rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi do utworzenia za zgodą Prezesa CUDW przedsiębiorstw wielozakładowych i jednozakładowych państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych w terminach dostosowanych do terminów przekazania zakładów ustalonych w § 11.

§ 6. Uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. o zmianie uchwały z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (Monitor Polski Nr A-121, poz. 1478) został w tym Urzędzie utworzony Departament Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych, który przejmie funkcje departamentów: Przemysłu Miejscowego, Spółdzielczości Pracy i Wytwórczości Nieuspołecznionej w zakresie przemysłu materiałów budowlanych.

§ 7. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi Ministrami ustali w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. listy zakładów przemysłu materiałów budowlanych, które mają być przekazane Ministrom: Przemysłu Lekkiego, Budownictwa i Komunikacji oraz właściwym radom narodowym.

§ 8. Przy ustalaniu list zakładów, które w myśl § 7 mają być przekazane poszczególnym resortom, władzom i przedsiębiorstwom, należy się kierować następującymi zasadami:

1) za terenowy przemysł materiałów budowlanych w rozumieniu niniejszej uchwały, który w zasadzie powinien być prowadzony przez WRN, uważa się zakłady następujących rodzajów przemysłu, o ile ich produkcja zaspokaja głównie potrzeby lokalne:

cegłarnie,
wytwórnice cegły silikatowej (wapienno-piaskowej),
kaflarnie,
wytwórnice wyrobów ogniotrwałych,
dachowczarnie,
betoniarnie,

wytwórnice materiałów izolacyjnych,
wytwórnice kredy i gipsu,
kamieniołomy kamieni budowlanych i szlachetnych,
kopalnie gliniek ogniotrwałych,
wapienniki,
żwirownie i piaskownie;

2) większe zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych prowadzone będą przez właściwe centralne zarządy przemysłów, podległe Ministerstwu Przemysłu Lekkiego, których działalność obejmuje produkcję materiałów budowlanych. Przy zaliczaniu zakładu do kategorii większych zakładów należy kierować się rozmiarem jego produkcji, wyposażeniem technicznym, stanem organizacyjnym i znaczeniem dla zaopatrzenia;

3) zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych ściśle związane z prowadzeniem innych rodzajów przemysłu kluczowego, mogą podlegać w drodze wyjątku Ministerstwu Górnictwa lub Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego;

4) zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych ściśle związane z prowadzeniem poszczególnych państwowych gospodarstw rolnych podlegać mogą w drodze wyjątku Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych;

5) niektóre zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych mogą być prowadzone przez Ministerstwo Budownictwa lub Ministerstwo Komunikacji, o ile szczególne potrzeby wymienionych ministerstw to uzasadniają. W szczególności większe kamieniołomy, produkujące głównie na potrzeby budownictwa drogowego, będą prowadzone przez Ministerstwo Komunikacji; natomiast mniejsze tego rodzaju kamieniołomy, żwirownie i piaskownie — przez powiatowe (miejskie) rady narodowe i podlegać będą wydziałom lub referatom komunikacyjnym prezydów właściwych rad narodowych, żwirownie zaś i piaskownie produkujące dla potrzeb budownictwa kolejowego będą prowadzone przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“.

§ 9. Przekazywanie zakładów, o których mowa w § 7, będzie dokonywane w trybie przewidzianym uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532), oraz odpowiednich postanowień zawartych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, zaś przekazywanie zakładów radom narodowym — w trybie, ustalonym przez Radę Ministrów na podstawie art. 42 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130).

§ 10. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi Ministrami ustali do 30 listopada 1950 r. listy zakładów przemysłu materiałów budowlanych, które mają być przekazane przez spółdzielnie wchodzące w skład Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ Ministrom: Przemysłu Lekkiego, Komunikacji i Budownictwa oraz właściwym radom narodowym. Przekazaniu podlegają zakłady stanowiące własność spółdzielni wchodzących w skład C. R. S. „Samopomoc Chłopska“ oraz zakłady użytkowane przez te spółdzielnie a stanowiące własność Państwa.

2. Przekazanie zakładów przez spółdzielnie następuje z zachowaniem postanowień uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911).

3. Przekazywanie radom narodowym zakładów, określonych w ust. 1, a stanowiących własność Państwa, następuje w trybie ustalonym przez Radę Ministrów na podstawie art. 42 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130).

§ 11. 1. Przekazywanie zakładów, o których mowa w § 7 i 10, powinno być dokonywane w następujących terminach:

A. do dnia 31 grudnia 1950 r. powinny być przekazane czynne zakłady:

- wszystkie podporządkowane Ministerstwu Gospodarki Komunalnej,
- podporządkowane Ministerstwu Przemysłu Lekkiego według listy zakładów ustalonej przez Przewodniczącego PKPG,
- wszystkie należące do spółdzielni, które wchodziły w skład Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;

1486.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 października 1950 r.

**w sprawie zwolnień od podatku od wynagrodzeń nagród
wypłacanych z Funduszu Zakładowego.**

W związku z wejściem w życie:

- 1) ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie wykonania ustawy o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 272),
- 3) uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1950 r. w sprawie tymczasowego ustalenia podziału funduszu współzawodnictwa pracy na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-42, poz. 484),
- 4) uchwały Prezydium Rządu z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie zniesienia 2%-wego Funduszu Nagród i Prac